

[Finansministeren.]

kun 37,5 pct. eller $\frac{3}{8}$ af billetprisen. På samme måde svarer 40 pct. og 20 pct. af netto-entreindtægten til henholdsvis $\frac{2}{7}$ og $\frac{1}{6}$ af billetprisen. I praksis benytter man ved indbetalingen af afgiften til de offentlige kasser altid brøkberegningen, og det foreslås, at man også i loven går over til denne beregningsmåde, medens man iøvrigt bibeholder de 3 afgiftssatser.

Efter de nærmere regler i forslaget om afgiften for de forskellige arter af forlystelser vil den laveste afgiftsklasse, nemlig $\frac{1}{6}$ af billetprisen, blive den dominerende afgiftsklasse, omend det afgiftsbeløb, der vil indkomme fra de herunder faldende forlystelser, kun vil udgøre en mindre del af det samlede afgiftsprovenu, idet langt den største del af dette, ligesom tilfældet er nu, vil hidrøre fra biografteatringerne.

Ligesom efter de nugældende regler skal efter lovforslaget afgiften tilfalde staten og den kommune, hvori forlystelsen har fundet sted, med $\frac{2}{3}$ til staten og $\frac{1}{3}$ til kommunen, bortset fra afgiften for biografteatring, der tilfalder staten med $\frac{3}{4}$ og kommunen med $\frac{1}{4}$.

I finansåret 1947—48 indbragte forlystelsesafgiften 34,8 mill. kr., hvoraf statskassens andel androg 25,8 mill. kr. I finansåret 1948—49 indbragte afgiften 33,9 mill. kr., hvoraf statskassens andel 25,3 mill. kr. Det må i denne forbindelse erindres, at den den 19. december 1949 ikrafttrådte lov nr. 499 af 8. december 1949, hvorefter der skal afgives $\frac{1}{4}$ af forlystelsesafgiften for danske film til producenterne, regnes at ville medføre en nedgang i afgiftsprovenuet på op imod 1,5 mill. kr., hvoraf ca. 1,2 mill. kr. falder på staten.

Såfremt de nu foreslåede nye regler havde været gældende for finansåret 1947—48, ville dette antagelig have formindsket provenuet med ca. 2,5 mill. kr., hvoraf for statskassens vedkommende ca. 1,9 mill. kr. Herved må dog tages i betragtning, at de foreslåede nye regler vil medføre, at et stort antal forlystelser, som efter deres art givet bør falde ind under det afgiftspligtige område, faktisk er gået fri for afgift på grund af de gældende reglers utilstrækkelighed, og at disse forlystelser efter de foreslåede nye regler vil komme til at betale afgift. Hvor stor en provenuforøgelse der vil blive følgen af dette sidste, er det umuligt på forhånd at udtale sig om med nogenlunde sikkerhed.

Idet jeg iøvrigt henviser til de lovforslaget ledsagende bemærkninger, skal jeg

anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg har den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om tillæg til postloven af 9. maj 1919.

Forslaget går ud på forhøjelser af en del af de nugældende maksimaltakster. Forhøjelserne er nødvendiggjort af det politiske forlig, som blev indgået i forbindelse med skatte-lovenes behandling, hvor det bestemtes, at post- og telegrafvæsenet ved forhøjelse af taksterne skulle skaffe en merindtægt af ca. 10 mill. kr. Til indledning mener jeg det rigtigst at give en kort redegørelse for post- og telegrafvæsenets regnskab for afvigte år og et skøn over udviklingen i det kommende år.

Efter de foreliggende regnskabsresultater kan post- og telegrafvæsenets regnskaber for afvigte finansår antages at slutte med et overskud på ca. 4 mill. kr. Der må imidlertid på forskellige områder regnes med stigende udgifter.

Den pr. 1. marts d. å. iværksatte forhøjelse af dyrtidstillægget samt de lønforhøjelser for overenskomstmæssigt lønnet løst personale, der bliver en følge af overenskomstfornyelserne senest pr. 1. april d. å., vil således rent skønmæssigt kunne anslås til en samlet årlig merudgift for post- og telegrafvæsenet på godt 1 mill. kr.

Imidlertid må der i løbet af et år regnes med stigende udgifter til lønninger til tjenestemænd og aspirantpersonale, til postbefordring samt til forrentning af kapital og afskrivning vedrørende anlæg.

Alt i alt må post- og telegrafvæsenets udgifter til personel, postbefordring samt renter og afskrivning antages ret hurtigt at ville stige med 8 à 9 mill. kr. pr. år.

Med de nuværende takster kan der ikke skaffes dækning for disse merudgifter.

Da det udfra den forudsætning, der blev knæsat i 20'erne, at post- og telegrafvæsenet til en vis grad skal drives forretningsmæssigt, må anses for rimeligt, at der ikke alene skabes balance på regnskabet og en margin til imødegæelse af en eventuel nedgang i trafikken, men at der også indtjenes et passende overskud, foreslås de i lovforslaget nævnte takster forhøjet som anført.

Endvidere vil enkelte takster blive forhøjet ved anordning, bl. a. taksten for udbetalingskort, ligesom taksterne for brevforsendelser til udlandet forhøjes.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg oplyse følgende: